

۱۳۹۱/۸/۲۴

قلعه رسم خوف

از دریچه‌ی باستان‌شناسی و تاریخ

www.ketab.ir

تألیف

مستصر قلی نژاد

سرشناسه	: قلی نژاد، مستنصر، ۱۳۶۴-
عنوان و نام پدیدآور	: قلعه رستم خوسف از دریچه‌ی باستان‌شناسی و تاریخ / تألیف مستنصر قلی نژاد.
مشخصات نشر	: تهران: نشر برسم، ۱۴۰۰.
مشخصات ظاهری	: ۱۸۴ ص: مصور (رنگی)، نقشه (رنگی).
شابک	: ۹۷۸-۶۲۲-۷۱۳۸-۲۵-۲
یادداشت	: کتابنامه.
یادداشت	: نمایه.
موضوع	: قلعه‌ها - ایران - خراسان جنوبی
Castles -- Iran -- Khorasan, southern	
Rostam Khusf Castle Khusf, (Iran)	: قلعه رستم خوسف
Khusf (Iran) -- Antiquities	: خوسف - آثار تاریخی
رده‌بندی کنگره	: ۲۰۱۷ DSR
رده‌بندی دیوبی	: ۹۵۵ / ۸۵۰۴۳
شماره کتاب‌شناسی ملی	: ۸۷۷۸۱۶۰
اطلاعات رکورد کتاب‌شناسی: فیبا	

www.ketab.ir

دفتر: تهران، میدان رسالت، خیابان هنرمند، خیابان قروینی، بلاک ۶۴، طبقه اول

تلفن: ۰۹۱۹۳۳۹-۰۳۳۴ - تلفن همراه: ۰۷۷۲-۷۰۹۴

barsam_publishing

۶. قلعه رستم خوسف

از دریچه‌ی باستان‌شناسی و تاریخ

مستنصر قلی نژاد

ناشر: نشر برسم

چاپ نخست: بهار ۱۴۰۱

تیراز: ۴۰۰ نسخه

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۷۱۳۸-۲۵-۲

فهرست

۷	بیشگفتار
۱۱	جغرافیا و تاریخ قهستان
۲۴	تاریخچه ساخت استحکامات
۲۸	ویژگی‌های کلی قلاع اسماعیلیه
۳۹	قلعه رسم خوفس
۴۴	حصارها، برج‌ها و حیاط‌ها
۵۰	راه‌ها، درگاه‌ها و ورودی‌ها
۵۶	ساختمان‌های معماری
۶۸	ازگ و بخش‌های داخلی
۷۵	گورستان
۷۶	بخش تولیدی، صنعتی و دامداری
۷۸	سخن پایانی
۸۱	کتابنامه
۸۶	سنگ نگاره و سنگ نوشته‌ها
۹۲	خصوصیات متدال کتیبه‌ها و سنگ نگاره‌ها
۹۶	نگاره‌ها و خسرورت حفاظت از آنها
۹۹	معرفی سنگ نوشته‌ها و سنگ نگاره‌های قلعه رستم

۱۳۵.....	سخن پایانی
۱۵۴.....	کتابنامه
۱۵۷.....	سفال‌های قلعه رستم خوسف
۱۷۶.....	کتابنامه
۱۷۷.....	نمایه

www.ketab.ir

پیشگفتار

نوشتار بیش رو برآیند پژوهش و بررسی‌هایی است که سال‌ها پیش در بازدیدی همراه با چند تن از دوستان و همکاران باستان شناسم آغاز شد. در بازدید نخست دوست بزرگوارم، آقای مرتضی گرگی، در راه بازگشت و فروود از قلعه، نگاره‌ی دست و سنگ نوشته‌ی مردانشاه صلاح را دید. با توجه به نبود گزارشی از سنگ نوشته‌ها و نگاره‌های این قلعه توسط محققین و باستان شناسان بازدیدکننده‌ی پیشین، سزاوار است اینجا را در شناسایی این سنگ نگاره‌ها پیشگام دانست. اگر چه پس از شناسایی نگاره‌ی دست و سنگ نوشته‌ی مردانشاه غالی از وی در نوشته‌های دیگر همکاران بردۀ نشده است، آن سفر نخست، سراغاز و برانگیزندۀ نویسنده این نوشتار شد تا برای پژوهش مشکافانه‌تر و جستجوی جدی‌تر یادگار نوشته‌های دیگر که گمان می‌رفت در قلعه یافت شود مصمم شوم. از این رو چندین بار بازدید از قلعه به تنهایی و یا همراه با برخی دوستان انجام شد. پیشترین سنگ نوشته‌ها و نگاره‌ها در دومین بازدید از قلعه شناسایی شد که مهم‌ترین سنگ نوشته‌های این قلعه نیز به شمار می‌روند.

اهمیت این قلعه و کتیبه‌های آن از این روست که هماره وابستگی قلعه‌های کوهستانی قهستان به دوره‌ی نزاری با حدس و گمان و بر اساس همگوئی یافته‌های منقول و غیر منقول آن به سنت‌های فرهنگی و مادی سده‌های میانه اسلامی بوده است؛ اما سنگ نوشته‌ها و نگاره‌های شناسایی شده در این قلعه گواه روشن و استواری از این موضوع است که این قلعه در دوران سلجوقی و خوارزمشاھی در دست نزاریان بوده است. شاید حتی بتوان گام فراتر نهاد و به پیشوานه‌ی تاریخگذاری قطعی بخشی از مواد فرهنگی پراکنده در قلعه فراوانی، رواج و پراکنش مواد فرهنگی همانند را در دیگر قلعه‌های این منطقه از سنت‌های مادی فرهنگی این جامعه در قهستان سده‌های میانه اسلامی بر شمرد.

نکته ای که برای هر تاریخ نویس و باستان شناسی که درباره دوران میانه اسلامی و تزاری در قهستان پژوهش می‌کند، نخست دشواری یافتن منابع تاریخی [محلی] و کمبود آنهاست و چنانچه این گونه نوشه‌های تاریخی یافت شود گزیده گویی‌ها، پیجیدگی‌ها، کاستی‌ها و واکاوی آن کتاب‌ها و رونوشت‌ها خود چالشی دیگر برای پژوهشگران به شمار می‌رود.^۱

تاریخ دقیق ورود شیعیان اسماعیلی به قهستان به درستی دانسته نیست ولی می‌توان آن را دست کم از سده‌ی سوم هجری قمری به این سو دانست.^۲ همان طور که بالا گفته شد یادداشت‌های تاریخ نویسان دوره اسلامی گزیده گویی، پیجیدگی و کاستی‌های زیادی دارد و واکاوی آنها خالی از اشتباه نخواهد بود. با نگاهی به این یادداشت‌ها و تاریخ‌ها درخواهیم یافت که درونمایه‌ی بیشتر این

^۱- با زیر و رو کردن کتاب‌های تاریخی و نوشه‌های تاریخ نویسان دوران اسلامی در می‌باییم که سنت فرهنگ شفاهی در تاریخ ایران از پیشنه و غنای درخواهی پنهاندار بوده و ایرانیان کمتر به نوشن رخدادها، رسم و روش زندگی خود برداخته اند. بیرو دیگر بخش‌های ایران قهستان بیز از این الگو جدا نیست. با جستجو در کتاب‌های تاریخی می‌توان دریافت که از آغاز دوران اسلامی نام چند تن بر جسته است که بر عیار اکدماوری و نکارش تاریخ منطقه‌ی قهستان و یا درونمایه‌ی ای این دست تلاش‌هایی کرده‌اند. از شناخته شده‌ترین این اندیشمطاں و نویسندگان می‌توان به رویخنی نویسنده‌ی تاریخ قهستان، جلالی قابی نویسنده‌ی نصایح الملوك شاهرخی و حسامی واعظ نویسنده‌ی مزارات و تاریخ قهستان حسامی، فودی نویسنده‌ی مرأة المكتنوتات فی التاریخ قاینات و آیتی نویسنده بهارستان اشاره کرد. دونمایه‌ی بیشتر این کتاب‌ها متأثر از کتاب تاریخ قهستان رویختی است که در سده‌ی ۵ هجری قمری در قهستان و احتمالاً رویخت می‌رسیسته است. شوربختانه از تاریخ قهستان رویختی نویسه‌ای در دست نیست اما دیگر کتاب‌های ذکر شده را به ترتیب می‌توان در کتابخانه ملی وین، کتابخانه آیت الله مرعشی و رونوشت‌هایی چاپ شده از دو کتاب وابسین در سال‌های گذشته یافت.

^۲- در این باره دانسته‌های ما بر چندین گروه از نوشه‌های تاریخی و سرودها استوار است، یکدسته از نوشه‌های تاریخی همچون رشید الدین فضل الله و ابوالقاسم کاشانی بیان کرده‌اند که فرزندان اسماعیل بن جعفر صادق به جهت حفظ خود از نایودی به دست عباسیان از سده‌ی دوم به مازندران، ری و خراسان گریختند، دسته‌ی دیگر نوشه‌ها نیز غیاث و احمد را از داعیان اسماعیلی در خراسان در سده‌ی سوم هجری دانسته‌اند. گروه دیگر نوشه‌ها کسانی همچون نصرین احمد سامانی، ابوالفضل بلعمی و ابو طیب مصعی، که در سده‌ی سوم رسیستان را دلیلیه به اسماعیلیه دانسته‌اند و گروه چهارم سرودهای روکی و ناصر خسرو را گواهی از گسترش دعوت اسماعیلی در خراسان در میان بزرگان ادب فارسی می‌دانند. نک: کاشانی، ابوالقاسم، ۱۳۶۶، زیده التواریخ نزاریان و فاطمیان و نزاریان ساخته ۷۰۰، چاپ دوم، تصحیح محمد تقی دانش بزوه، تهران، انتشارات مؤسسه مطالعات و تحقیقات تاریخی، ۳۰، رشید الدین فضل الله، ۱۳۸۷، جامع التواریخ (تاریخ اسماعیلیان)، تصحیح محمد روشن، تهران، انتشارات میراث مکتب، ۱۱: دفتری، فرهاد، ۱۳۸۵، تاریخ و عقاید اسماعیلیه، چاپ چهارم، ترجمه فریدون بذره ای، تهران، انتشارات فروزان، ۱۴۲: هالم. هایتس، ۱۳۷۷، فاطمیان و سنت‌های تعلیمی و علمی اثبات، ترجمه فریدون بذره ای، تهران، نشر و پژوهش فرمان روز، ۱۲: شفیعی کدکنی، محمدرضا، ۱۳۹۰، قائمیات و جایگاه آن در شعر و ادب فارسی، دیوان قائمیات سروده حسن محمود کاتب، تصحیح سید جلال حسینی بدختانی، تهران، انتشارات میراث مکتب، ۵: شعار، جعفر و انوری، حسن، ۱۳۶۹، گزیده‌ی اشعار روکی، چاپ چهارم، تهران، انتشارات امیرکبیر، ۲۴-۲۵.

نوشته‌ها پیرامون رویدادهای کانون دعوت اسماعیلیان نزدی در منطقه الموت می‌گذرد و تنها اشارات کوتاه و پراکنده‌ای در دست نوشه‌های تاریخی از رخدادهای جنبش‌ها و قلعه‌های آنها در قهستان پیدا می‌شود.

مهم‌ترین نوشه‌های در دسترس که از چند و چون جامعه تزاری در ایران و قهستان و فعالیت‌های آنان در دوران سلجوقی تا دوران مغول سخن گفته‌اند و در بازه زمانی بیش از مغول تا دوران تیموری نگاشته شده‌اند را می‌توان تاریخ قهستان روبختی، تاریخ جهانگشای جوینی، جامع التواریخ رشید الدین فضل الله، طبقات ناصری منهاج سراج حوزجانی، مجمع التواریخ حافظ ابو، مزارات یا تاریخ قهستان حسامی واعظ، نصایح الملوك جلال الدین قایی تام برد. چهار کتاب پسین یاد شده از آن رو که بیشتر به رخدادهای قهستان پرداخته‌اند برای این منطقه اهمیت بیشتری دارند. همچنین در کنار این کتاب‌های تاریخی برخی دانشمندان و شاعرانی در این منطقه زیسته‌اند که کتاب‌های آنها می‌تواند در برخی پژوهش‌ها سودمند باشد. از جمله‌ی این کتاب‌ها می‌توان به دیوان فانیات سروده‌ی حسن محمود کاتب و سفرنامه حکیم نواری قهستانی اشاره کرد.

پس از این پیشگفتار تلاش شده تا در صه گفتار به شرح و بیان گمانه‌های درباره قلعه رستم خویف پرداخته شود. بنابراین در بخش نخست به ویژگی‌های معماری این بناء، راه دسترسی، گزارش بخش‌های مختلف قلعه و ساختارهای دفاعی قلعه پرداخته می‌شود. دو فصل دوم سنگ نوشته‌ها و نگاره‌های شناسایی شده به ترتیب قرارگیری در قلعه تبیین می‌شوند و در مورد نام‌ها و وایستگی آنها سخن گفته خواهد شد. همچنین خواهیم دید که سنت‌های کتبیه نویسی و ایجاد نگاره‌ها در دوره‌های بعد تداوم داشته و حتی خوشویسان بنامی از این محل بازدید کرده‌اند که می‌تواند شناگر دلستگی و رویکرد افراد به این قلعه همچنان پس از رها شدن آن باشد. در گفتار سوم این نوشتار به بخشی از یافته‌های فرهنگی مادی به شکل ویژه، پاره سفال‌های پراکنده بر زمین نگاهی خواهیم انداخت و گونه شناسی و توضیحات کوتاهی در مورد آنها بیان خواهیم کرد.

به رسم ادب در پایان بایسته و شایسته است که صمیمانه سپاسگزاری ویژه خودم را از دوست ارجمندم آقای مرتضی گرگی و خانواده‌ی نازنین و عزیزم که با شکیابی و مهر فراوان در تمام این سال‌ها همواره و پشتیبانم بودند ابراز دارم که به حق بدون پشتیبانی آنها این کار ممکن نبود. همچنین جا دارد از بزرگوارانی همچون آقایان عنایت الله مجیدی و محمدرضا سروش و خانم فاطمه

کیانی که در کمال امانت و بی هیچ چشم داشت متن اولیه‌ی این کتاب را بازخوانی کردند و از پیشنهادات خود من را بی‌نصیب نکردند سپاسگزاری کنم. کمک‌های آقایان محمد فرجامی، حسنعلی جلیلی مقدم، ناصر و بهمن قلی‌نژاد، علی جمهوری و دیگر دوستانی که در این مسیر همراه من بودند نیز شایسته‌ی تشکر است.

مصطفی قلی‌نژاد

بهار ۱۴۰۰